



crkva u svijetu

PRILOZI

AUGUSTIN BLAZOVIĆ

Drago Šimundža

Dr. Franjo Augustin Blazović najpoznatiji je hrvatsko-gradišćanski pjesnik, književnik i teološki pisac, hagiograf, starije generacije. Rođen je godine 1921. u Frankanavi (Frankenau). Svećenik je, redovnik benediktinac.

Najimpresivniji je kao pjesnik; izdao je više zbirke; no piše rado i pripovijesti, drame, kratke meditacije hagiografskog sadržaja (njegovi su životi svetaca izišli u nekoliko svezaka, za cijelu liturgijsku godinu) i različite literarne sastave.

Živi u Beču u bogoslovskom sjemeništu gradišćanske biskupije, gdje vrši službu prefekta studija i vice-rektora Zavoda. Uz odgojni, književni i teološki rad, pastoralno djeluje u hrvatskim župama u Gradišću i u hrvatskim zajednicama u Beču. Mnogo je pridonio i pridonosi za duh i kulturu gradišćanskih Hrvata. Posebno se trudi oko reafirmacije nacionalne svijesti, jezika i kulture naših Gradišćana. I to, koliko može, s obje strane granice: u Austriji i Mađarskoj.

Superior je za sve mađarske benediktince, koji žive u Zapadnoj Evropi, i ekonom za inozemstvo svoje matične nadoplatije Pannonhalma u Mađarskoj, kojoj kao benediktinac pripada.

U svom književnom radu zaslužio je i stekao mnogo priznanja. Slijedi razvojne tokove moderne poetike; više se brine za doživljaj i ljepotu nego za tradicionalnu formu. No, i misaona mu je poruka važna. Pjesme su mu redovito elegijski intonirane; simbolične su i meditativne. Stih je tih i poetski sugestivan.

Voli svoj hrvatski jezik u svim njegovim narječjima i oblicima; izvrsno govori književnim hrvatskim standardom, ali, kako će se vidjeti, pjeva

i piše na svom gradišćanskom dijalektu. Zahvaljujući i njegovu primjeru i radu naša je hrvatska gradišćanska književnost (religiozna i svjetovna) najuspješnija i najbogatija od svih grana i segmenata hrvatske književnosti u inozemstvu, izvan našeg nacionalno-povijesnog područja.

Značajan je i broj književnika u Gradišću, osobito pjesnika, i kulturnih radnika, koji čuvaju i promiču svijetle tradicije u narodnom, nacionalnom i duhovnom smislu, na svom hrvatsko-gradišćanskom narječju. Šteta što je granica razdvojila jedinstvenu etničku cjelinu hrvatskog življa u Austriji i Madžarskoj. I naše ih vrijeme i nove prilike ometaju, ali oni rade i uspješno djeluju unatoč svim neprilikama.

Donosimo ovdje kraći izbor iz meditativne lirike našega uglednog hrvatskog gradišćanskog pjesnika Augustina Blazovića.

RUKOVET POEZIJE

Augustin Blazović

KALEIDOSKOP PLUS

O lipoti stvorenoga svita

Svaki trenutak
slika nova
kao čarobna sanja

Neizbrojeni bezbroj
simetriji novih
za svaki hip pojedini

Svakim drhtajem ruke
oblik se minja
iz reda u nered
iz nereda opet
red novi se rodi

Nij li to čar
nij li to tajna?
život se rodi
život se minja

Kad me analiziraš
radrobiš — seciraš
tri zrcala prosta najdeš
u trokut postavno u meni

U nji se ogleduju
u divni boja staklene droptinke
ništarni stvari

Tri zrcala

Otac i Sin i Duh

Izvor i Mati svih stvari
davaju svim elementom
šarenu slikovitost
i život i red

RIJEKA NA GRANICI

Zimski dan leži mrtav, umoren.
Krv njegova črna zgusnuta teče
otporno u tamne valove rijeke
Lethe.

Kradimice letu na nebu
vrane poslidnje
u svoje noćne kvatire
na vrhi gran golih,
ke se rivaju skupa kao duhi

— kosturni,
tako mrtvi, a ipak i tako živi
na jednoj i drugoj ubrovi.

Ah, črna voda rijeke Lethe!
Kamo vodi driveni most stari,
na kom starice mrmljaju očenaše,
dok stari muži u zdvojnosti psuju?